

Jes 6: 1-8, Matt 5: 13-16

Vi alle har hørt fortellingen om Israels utgang fra Egypt eller *eksodus*. Ordet *eksodus* kommer fra Bibelen selv og er, sammen med skapelsesberetningen, blant de første historiene som blir fortalt i Bibelen. Fortellingen handler om et folk som får frihet etter mange år med slaveri. Der viser Gud folket Israel sin nåde og velvilje. Det er også en fortelling om førti år med bemerkelsesverdige opplevelser og feilslag. Men den ender med at et løfte blir oppfylt.

Dette er bare fortellingens ramme. Detaljene viser at det både er en reise som fører til frihet, og som former israelittene. Da Gud befridde Israel, ga han dem regler for en levemåte som skulle forme dem, forme deres karakter og fortelle dem hvem de var og hvordan de skulle leve. De ti bud er en viktig del av denne eksodus-fortellingen.

Ordet *eksodus* betyr å gå ut, eller: Veien ut. Ordet *utdannelse*, som kommer fra det latinske "educare", betyr opprinnelig "å føre/lede ut". Det betyr å lede noen ut av mørket og inn i lyset. Det betyr å lede ut av uvitenhet og inn i kunnskap.

Eksodus og *utdanning* er derfor to ideer som er veldig tett knyttet til hverandre. Begge impliserer en reise. Reisen er en prosess der vi blir formet. Men denne formasjonsprosessen består ikke først og fremst av å formidle informasjon, men av å dele et livssyn med hverandre.

Jeg tenker at alle typer reiser forutsetter tre ting:

1. Vi må kjenne reisesens mål
2. Vi må pakke bagasjen vår
3. Vi må ta avskjed

Å kjenne vårt mål betyr å vite hvor vi skal gå. Det betyr at vi har en viss forståelse av retning og mening med reisen. En måte vi kan få denne forståelsen på, er å være oppmerksom på de tingene vi kan godt. Hva er talentene mine? Talentene våre viser til kallet i vårt liv.

Det er aldri for tidlig å begynne å tenke på hva vi vil bli senere. Det er aldri for tidlig å tenke på hva vi vil gjøre med tiden - som er selve livet. Det er aldri for tidlig å forstå at det er viktig ikke å kaste bort tiden.

Det er viktig å jobbe hardt, å spille, og ikke minst å be om Guds veiledning om hvilken retning livet skal ta. Når veien blir mer og mer tydelig, å si ja til den, slik som den unge Jesaja gjorde ved å svare på Guds kall: "Her er jeg, send meg!"

Det neste som bør gjøres før reisen, er å pakke. Vi må ha med oss de riktige tingene i bagasjen, altså de riktige holdningene og verdiene. Det er viktig å lære seg at man ikke alltid skal lete etter den letteste veien, etter snarveier. Ikke gjør det du gjør bare halvhjertet. Gjør det du gjør skikkelig, selv om det betyr mer og hardere arbeid.

Dette er noen av verdiene og holdningene vi skal utvikle på reisen. De former både karakteren og personligheten. Denne karakteren og personligheten vil også påvirke de andre rundt oss. På denne måten er vi jordens salt, slik som evangeliet sier.

Til sist må vi altså etter hvert ta avskjed. Det innebærer ikke bare å ta avskjed med venner, men med dårlige vaner og atferd som er dårlig både for oss selv og for andre. Det kan være alle mulige ting, og hver og en av oss vet nok litt om hva som er viktig å ta et oppgjør med i ens respektive liv. Derfor behøver jeg ikke å gi noen eksempler her, men bare påpeke: Å gjøre dette krever mot.

Det vi trenger på dannelsesreisen er altså å være oss bevisste kallet, at vi kjenner oss selv, våre holdninger og verdier, og at vi unngår det onde og gjør det gode - med mot. Det er det denne *eksodus*, denne dannelsesreisen krever av oss.

En siste ting: Takknemlighet. Det er nemlig sånn at takknemlighet og lykke er tvillinger. Hvis vi eier dem, må vi dele dem. Vi bør ikke glemme å være takknemlige overfor de som har hjulpet oss med å gjøre reisen vår til en suksess.

Med dette ønsker jeg dere alle en riktig god sommerferie, hvor enn reisen går!

Dom Lukas